COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 21.12.2009
COM(2009)690 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU, CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CĂTRE COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

Funcționarea Directivei 98/34/CE în perioada 2006-2008

SEC(2009)1704

CUPRINS

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU, CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN - FUNCȚIONAREA DIRECTIVEI 98/34/CE ÎN PERIOADA 2006-2008 1

Rezumat 3

PARTEA I: STANDARDIZAREA 3

1. Introducere 3

2. Procedura de informare 4

2.1 Funcționarea procedurii în perioada 2006-2008 4

2.2 Concluzie 4

3. Mandate 4

3.1 Funcționarea procedurii de acordare a mandatelor în perioada 2006-2008 4

3.2 Tendințe referitoare la mandate 6

3.3 Concluzie 6

4. Obiecții formale 7

4.1 Funcționarea procedurii în perioada 2006-2008 7

4.2 Concluzie 7

PARTEA II: REGLEMENTĂRI TEHNICE 8

1. Direcții de dezvoltare în perioada 2006-2008 8

1.1 Procedura de notificare în cadrul unei piețe interne extinse 8

1.2 Utilizarea procedurii în contextul unei „legiferări mai bune” 8

1.2.1 Îmbunătățiri ale modului de gestionare a procedurii instituite de Directiva 98/34 9

2. Aplicarea procedurii instituite de Directiva 98/34 9

2.1 Eficacitatea: privire de ansamblu 9

2.2 Utilizarea procedurii de urgență 11

2.3 Urmărirea reacțiilor Comisiei 11

2.4 Dialogul cu statele membre 11

2.5 Încălcări ale dispozițiilor directivei 12

2.6 Concluzie 12

REZUMAT

Prezentul raport analizează punerea în aplicare în perioada 2006-2008 a procedurilor stabilite în Directiva 98/34/CE[1] pentru standardizare și reglementări tehnice. Acesta evidențiază importanța contribuție a procedurilor la o mai bună legiferare și la funcționarea pieței unice.

Secțiunea referitoare la standardizare este alcătuită din procedura de informare cu privire la standarde, solicitările Comisiei către organismele europene de standardizare (OES[2]) referitoare la lucrările („mandatele") de standardizare și obiecțiile formale împotriva standardelor. Acestea s-au dovedit a fi elemente importante pentru funcționarea pieței unice. Procedura de informare a adus transparență standardelor și a încurajat organismele naționale de standardizare (ONS) să continue să ia inițiative pentru promovarea armonizării standardelor europene. Obiecțiile formale au permis statelor membre și Comisiei să se asigure că standardele respectă obiectivele reglementărilor atunci când sunt folosite în scopul aplicării legislației „noua abordare". Mandatele au asigurat mijloacele de stabilire a relației dintre serviciile Comisiei și organismele de standardizare; interfața dintre nivelul politicilor și partea tehnică.

În domeniul reglementărilor tehnice, notificarea către Comisie a reglementărilor tehnice naționale înainte de adoptarea acestora s-a dovedit a fi un instrument eficient de prevenire a barierelor în calea comerțului și de cooperare dintre Comisie și statele membre, precum și între statele membre, ea fiind de asemenea un instrument eficient și pentru ameliorarea cadrului de reglementare. În plus, la sfârșitul anului 2008, această procedură și-a demonstrat eficacitatea în împiedicarea intervenției cu măsuri protecționiste pe piața internă, care ar fi putut fi propuse de către statele membre în contextul crizei economice și financiare[3] Procedura de notificare a fost, de asemenea, un instrument foarte important pentru ghidarea activității naționale de reglementare în anumite sectoare aflate în dezvoltare și pentru îmbunătățirea calității reglementărilor tehnice naționale – în ceea ce privește o mai mare transparență, accesibilitate și eficiență - în sectoarele nearmonizate sau armonizate parțial. Claritatea sporită a cadrului legislativ al fiecărui stat membru a permis agenților economici să diminueze costul accesului la reglementări și al aplicării corecte a reglementărilor.

PARTEA I: STANDARDIZAREA

1. INTRODUCERE

Acest capitol descrie secțiunea de standardizare a directivei, acoperind procedura de informare cu privire la standarde, solicitările Comisiei către organismele europene de

---

1 Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998, de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și a normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204 din 21.7.1998), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE (JO L 217 din 5.8.1998)

2 CEN (Comitetul European pentru Standardizare), CENELEC (Comitetul european pentru standardizare electrotehnică) și ETSI (Institutul European de standardizare în domeniul telecomunicațiilor).

3 *Comunicarea Comisiei către Consiliul european privind – „Un plan european de redresare economică"* 26 noiembrie 2008, COM(2008) 800 final.

standardizare (OES) referitoare la lucrările de standardizare (mandate[4]) și obiecțiile formale împotriva standardelor, în special în conformitate cu directivele noii abordări, capitolul prezintă statistici pentru perioada 2006-2008 și oferă o analiză a funcționării acestei secțiuni din cadrul directivei.

2. PROCEDURA DE INFORMARE

Procedura referitoare la standarde este concepută pentru a supraveghea noile activități de standardizare inițiate de organismele naționale de standardizare (ONS). S-au elaborat sisteme pentru a permite altor organisme să-și exprime opiniile, să participe la lucrări sau să solicite formularea unei inițiative la nivel european (a se vedea anexa 1).

2.1 Funcționarea procedurii în perioada 2006-2008

Procedura a continuat să funcționeze cu succes. Din rapoartele anuale furnizate de către CEN și CENELEC rezultă că media anuală de măsuri notificate, luate la nivel național rămâne stabilă. Anexa 3 prezintă cifrele începând cu 1991 care ilustrează o creștere a notificărilor cu fiecare extindere a Uniunii Europene.

Defalcarea sectorială (anexa 4) indică faptul că sectorul construcțiilor este cel care domină notificările naționale. Alte domenii de activitate semnificative sunt sectorul agroalimentar, sectorul calității apei și cel al construcției și întreținerii drumurilor.

Informațiile difuzate prin intermediul procedurii continuă să genereze o creștere a solicitărilor de informații din partea serviciilor Comisiei, precum și a interogărilor cu privire la impasul (articolul 7) produs din cauza notificărilor sau din alte cauze.

2.2 Concluzie

Procedura de informare continuă să joace un rol important în încurajarea organismelor naționale de standardizare de a-și promova inițiativele la nivel european. Extinderea Uniunii Europene a dus la creșterea numărului de notificări provenind de la noile state membre, care însă se va stabiliza și chiar se va diminua pe măsură ce statele se integrează pe deplin, urmând astfel tendința statelor membre mai vechi.

3. MANDATE

„Mandatele” de standardizare reprezintă un instrument al Comisiei bine elaborat pentru obținerea specificațiilor tehnice pentru susținerea legislației și/sau a politicii Uniunii Europene. Acestea sunt o cerere a organismelor europene de standardizare (ESO) de realizare a lucrărilor de standardizare și stabilesc un cadru de referință pentru lucrările respective (vezi anexa 1). Mandatele de standardizare sunt indispensabile în cazurile în care legislația este sprijinită prin standarde, de exemplu în contextul directivelor noii abordări.

3.1 Funcționarea procedurii de acordare a mandatelor în perioada 2006-2008

---

[4] Mandatele sunt cereri reprezentând o invitație către OES, care poate fi acceptată în anumite condiții.

S-au emis în total 62 de mandate către OES. Numărul de mandate privind directivele noii abordări s-a redus în comparația cu perioada precedentă (anexa 5).

Procedura de acordare a mandatelor funcționează corespunzător. Consultarea neoficială efectuată înainte de reuniunea Comitetului înseamnă că un mandat beneficiază în mod normal de aprobare înainte de consultarea oficială.

Părțile interesate în procesul de standardizare europeană - ANEC (Asociația europeană pentru coordonarea reprezentării consumatorilor în activitatea de standardizare), ECOS (Organizația europeană de mediu a cetățenilor pentru standardizare), NORMAPME (Oficiul european pentru standardizare în domeniul comerțului, artizanatului și al întreprinderilor mici și mijlocii) și ETUI (Institutul european al sindicatelor) s-au integrat bine în proces spre sfârșitul perioadei de raportare. Acest lucru a dus la transparența sporită a consultării neoficiale.

Practica de emitere a unui document de urmărire a tuturor consultărilor mandatelor către comitet, prin intermediul unei liste actualizate, s-a menținut pe parcursul acestei perioade.

3.2 Tendințe referitoare la mandate

Obiectul mandatelor continuă să se extindă. Procentajul mandatelor emise pentru directivele noii abordări este de 38%, foarte apropiat de cel al ultimei perioade de raportare. Mandatele din alte domenii de acțiune sunt în continuare numeroase (vezi anexa 6), mai ales în domeniul protecției consumatorului și al mediului înconjurător, dar și în cel al transportului și al energiei.

Mandatele de susținere a piețelor pilot

S-au emis două mandate de la începutul inițiativei privind piețele-pilot în 2007. Aceste mandate vizează produsele ecologice și demonstrează încrederea profundă pe care o are Comisia în rolul potențial al standardelor în acest sector important.

Standardele de susținere a legislației

S-au emis mandate pentru susținerea unui larg cadru legislativ, demonstrând importanța conferită modelului. Unele exemple includ: legislația privind produsele cosmetice, reparațiile și întreținerea autovehiculelor, produsele alimentare, furajele și siguranța generală a produselor, precum și legislația privind mediul înconjurător. Numărul de mandate care susține noile domenii ale politicilor europene s-a dublat în comparație cu perioada de raportare anterioară. Câteva exemple se referă la mandatele privind siguranța lanțului de aprovizionare, la accesibilitatea construcțiilor și la programul industriei spațiale.

Primul mandat de susținere a directivei privind proiectarea ecologică a fost emis la sfârșitul anului 2008. Acest lucru a fost evidențiat în Comunicarea Comisiei privind integrarea aspectelor de mediu în standardizarea europeană [COM (2004) 130 final], care a subliniat rolul pe care standardizarea îl poate avea în promovarea politicii Comisiei de protecție a mediului și de dezvoltare durabilă.

Numărul de mandate care sprijină legislația din afara noii abordări (a se vedea anexa 5) rămâne mare (circa 35% din total) și arată că acest model a fost adoptat pentru o gamă extinsă de servicii ale Comisiei.

În 2006 s-a emis un mandat privind relația cu centrele de contact cu clienții. Sectorul serviciilor este un domeniu în extindere din perspectiva standardizării. Această tendință de utilizare a mandatelor în sprijinul legislației din afara noii abordări și în noi sectoare ale politicii reflectă situația conform căreia standardizarea europeană este folosită din ce în ce mai mult în sprijinul politicii pentru o legiferare mai bună. Acest lucru a fost recunoscut și încurajat de Comunicarea Comisiei din 2004 privind rolul standardizării europene în cadrul politicilor și legislației europene[5].

3.3 Concluzie

Procedura de acordare a mandatelor este bine stabilită, dar trebuie acordată o mare atenție asigurării în continuare a unei acțiuni fără piedici. În acest scop, este esențială consultarea neoficială a tuturor părților implicate, anterior consultării comitetului, și ea ar trebui să continue.

---

[5] COM(2004) 674 final din 18.10.2004.

Pentru a îmbunătăți transparența modului de funcționare al Comitetului, serviciile Comisiei au invitat din 2006 părțile interesate de standardizare din Europa, ANEC, ECOS, ETUI și NORMAPME să participe la reuniunile sale extinse.

În vederea transparenței, serviciile Comisiei vor lua în considerare posibilitatea organizării unei proceduri în scris, inspirată de forumurile de pe internet. Obiectivul este acela de a se asigura că toți membrii comitetului pot avea acces la observațiile celorlalți membri, pentru ca acest tip de consultare să fie similar cu cel aplicat în cadrul ședințelor Comitetului.

Procesul de mandatare s-a dovedit a fi util pentru extinderea rolului standardizării în noi sectoare ale legislației și politicii Uniunii Europene. Acest lucru este reflectat prin faptul că un anumit număr de noi acte legislative ale UE fac referire la această directivă.

4. OBIECȚII FORMALE

Directivele noii abordări conțin proceduri de salvgardare pentru cazurile în care un standard armonizat nu poate permite produselor să îndeplinească cerințele esențiale ale directivelor în cauză. În astfel de cazuri, statele membre sau Comisia pot introduce o obiecție formală împotriva standardului în cauză, iar Comitetul este consultat în legătură cu aceasta (a se vedea anexa 1).

4.1 Funcționarea procedurii în perioada 2006-2008

Numărul de obiecții emise de către Comisie în perioada de raportare este scăzut (11). În doar două dintre cazuri decizia prevedea menținerea prezumției de conformitate; iar în 9 cazuri aceasta a fost total sau parțial retrasă (a se vedea anexa 7).

Totuși, dacă se ia în considerare notificarea noilor obiecții, numărul de obiecții formale este în creștere. Principalele sectoare sunt reglementate de directivele privind mașinile, jucăriile și echipamentele sub presiune.

În anumite cazuri, s-au discutat în Comitet problemele privind compatibilitatea standardelor, care au condus la formularea de cereri de modificare a standardelor armonizate fără a fi necesară formularea unei obiecții formale.

4.2 Concluzie

Deși procesul de la primirea unei obiecții până la emiterea unei decizii necesită destul de mult timp, în general procedura a funcționat în mod adecvat.

În mod similar cu mandatele și în vederea asigurării transparenței, Comisia va face publice deciziile privind obiecțiile formale într-o manieră consolidată, și va pune la dispoziție un tabel actualizat cu acțiunile legate de obiecțiile formale către Comitet la fiecare reuniune.

PARTEA II: REGLEMENTĂRI TEHNICE

1. DIRECţII DE DEZVOLTARE ÎN PERIOADA 2006-2008

Procedura de notificare („procedura”) permite Comisiei şi statelor membre să examineze preventiv reglementările tehnice pe care statele membre intenţionează să le introducă pentru produse (industriale, agricole şi de pescuit) şi pentru serviciile societăţii informaţionale (a se vedea anexa 8). Aceasta se aplică într-o manieră simplificată în statele AELS care sunt semnatare ale Acordului asupra Spaţiului Economic European, dar şi în Elveţia şi Turcia (a se vedea anexa 11).

Principalele avantaje ale procedurii

- Permite detectarea noilor bariere pe piaţa internă înainte de producerea unor efecte negative, evitând astfel proceduri de încălcare îndelungate şi costisitoare.
- Permite detectarea măsurilor protecţioniste care ar putea fi iniţiate de statele membre în circumstanţe excepţionale, cum ar fi criza economică şi financiară.
- Permite statelor membre să determine gradul de compatibilitate al proiectelor notificate cu legislaţia comunitară, inclusiv directivele.
- Participarea activă a statelor membre în evaluarea proiectelor notificate a generat, de-a lungul anilor, un dialog eficient între acestea şi Comisie.
- Agenţii economici pot să îşi exprime opiniile şi îşi pot adapta activităţile la viitoarele reglementări tehnice în timp util. Agenţii economici recurg masiv la dreptul de control, ajutând Comisia şi autorităţile naţionale să detecteze orice bariere în calea comerţului.

1.1 Procedura de notificare în cadrul unei pieţe interne extinse

Această procedură a adus o importantă contribuţie la funcţionarea fără piedici a pieţei interne în perioada extinderii Uniunii Europene şi pentru integrarea celor 10 „noi” state membre în 2004. Rezultatele pozitive ale acestui fapt, remarcate în 2005, s-au confirmat de atunci prin trimiterea de către aceste 10 state membre a 122 de notificări în 2006, 131 de notificări în 2007 şi 109 notificări în 2008.

De asemenea, procedura a fost extinsă la Bulgaria şi la România (UE-27). Cele 2 noi state membre s-au dotat cu capacitate administrativă, cu structura tehnică şi cu cunoştinţele necesare aplicării directivei. Au fost notificate 33 de proiecte între 1 ianuarie 2007 şi 31 decembrie 2008.

Directiva a demonstrat încă o dată că este un instrument eficient pentru asigurarea unei funcţionări fără piedici a pieţei interne atât în ceea ce priveşte produsele, cât şi serviciile societăţii informaţionale.

1.2 Utilizarea procedurii în contextul unei „legiferări mai bune”

Ca urmare a planului de acțiune al Comisiei de a simplifica și îmbunătăți mediul de reglementare s-au luat câteva inițiative în cadrul procedurii de notificare de-a lungul perioadei de raportare. Statele membre au fost încurajate să trimită studii de impact și proiecte notificate. Aceste studii de impact îndeamnă statele membre să reflecteze în prealabil asupra utilizării celui mai adecvat instrument și permit în același timp Comisiei să verifice necesitatea măsurilor propuse, analizând orice tip de bariere care ar împiedica funcționarea pieței interne.

Comisia și-a intensificat eforturile în acord cu principiile unei legiferări mai bune pentru a garanta claritatea și consecvența proiectelor notificate și pentru a identifica orice proceduri inutil de complexe sau oneroase care ar trebui simplificate pentru a-i sprijini pe agenții economici, garantând în același timp un nivel ridicat de protecție a sănătății publice, a consumatorului și a mediului.

Autoritățile naționale au fost încurajate să ia în considerare în special următoarele aspecte:

- redactarea proiectelor claritatea, coerența, transparența și securitatea juridică în ceea ce privește aplicarea acestor texte;
- posibilitatea accesării tuturor reglementărilor dintr-un anumit domeniu prin publicarea versiunilor consolidate ale textelor, atât în versiune electronică, cât și în versiune pe hârtie;
- identificarea procedurilor care impun agenților economici sarcini administrative inutil de complexe și oneroase, în special în momentul introducerii unui produs pe piață.

- ***1.2.1 Îmbunătățiri ale modului de gestionare a procedurii instituite de Directiva 98/34***

Comisia a organizat diverse campanii pentru a spori transparența și dialogul cu autoritățile naționale. Operarea bazei de date TRIS („Sistemul de informații al reglementărilor tehnice”) a fost îmbunătățită continuu, o nouă versiune urmând să fie lansată la începutul anului 2010 cel târziu, reducând astfel durata de procesare a notificărilor și permițând conectarea bazei de date TRIS la bazele de date naționale. Din 2007, Comisia a reformulat punctul 7 al mesajului de notificare pentru a determina dacă o notificare efectuată în temeiul directivei poate fi considerată validă în sensul unui alt act legislativ al UE, în contextul instalării unui ghișeu unic.

Comisia asigură accesul public la proiectele notificate, în 23 limbi oficiale ale UE, și la informațiile esențiale privind desfășurarea procedurii prin site-ul web http://ec.europa.eu/enterprise/tris. S-a observat o creștere constantă a numărului de consultări online: în perioada 2006-2008 numărul consultărilor a crescut cu 7,5% , ajungând la aproape 140 000 consultări în 2008 (a se vedea anexa 12).

2. APLICAREA PROCEDURII INSTITUITE DE DIRECTIVA 98/34

2.1 Eficacitatea: privire de ansamblu

► **Volumul notificărilor și sectoarele implicate**

În perioada 2006-2008, numărul total al proiectelor notificate (1 979) a crescut comparativ cu cele 1 782 proiecte din perioada 2003-2005. Extinderea (UE-27) a contribuit la această

creștere. S-au remarcat anumite neajunsuri în concretizarea angajamentului luat de anumitor state membre de a notifica proiectele de reglementări tehnice (a se vedea anexa 10.2).

Sectorul construcțiilor a cunoscut cel mai ridicat număr de notificări. Multe dintre ele vizau măsuri luate de statele membre în vederea realizării unor construcții mai eficiente din punctul de vedere energetic. Au urmat apoi **produsele agricole și alimentare**. În acest sector, măsurile vizau igiena produselor alimentare, coexistența organismelor modificate genetic cu recoltele convenționale, compoziția și etichetarea produselor alimentare. Numărul notificărilor a crescut semnificativ și în domeniile **telecomunicațiilor și transportului**. S-au primit mai multe notificări referitoare la **sectorul jocurilor de noroc** (pariurile on-line), la sectorul **produselor chimice** (substanțe periculoase și produse fitofarmaceutice), la **mediul înconjurător** (reducerea utilizării pungilor de plastic, deșeurile și calitatea biocarburanților) (a se vedea anexele 10.1 până la 10.3).

► **Probleme examinate**

În regiunile **nearmonizate** care fac obiectul articolelor 28-30 (libera circulație a mărfurilor) și 43-49 (dreptul la stabilire și libertatea de a presta servicii) din Tratatul CE, reacțiile Comisiei au urmărit să avertizeze statele membre de potențialele obstacole în calea comerțului care pot fi generate de o măsură inutilă și disproporționată în raport cu obiectivul urmărit. Comisia a invitat în continuare statele membre să insereze clauze de recunoaștere reciprocă în fiecare proiect de reglementare tehnică.

În regiunile armonizate, reacțiile au vizat să asigure că măsurile naționale erau necesare, justificate și compatibile cu legislația secundară a UE.

- Notificările din domeniul **construcțiilor** au fost analizate mai ales în sensul Directivei 89/106/CEE referitoare la materialele de construcții și în conformitate cu standardele armonizate adoptate în cadrul acestei directive, precum și al Directivei 2002/91/CE privind performanța energetică a clădirilor.

- Mai multe state membre au notificat proiecte privind coexistența recoltelor modificate genetic cu cele convenționale și organice și privind controlul contaminării accidentale cu **OMG**. Analizate în sensul Directivei 2001/18/CE (privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic), Regulamentele (CE) nr. 1829/2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic și nr. 1830/2003 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea produselor destinate alimentației umane sau animale, produse din organisme modificate genetic, și de modificare a Directivei 2001/18/CE, aceste texte furnizează exemple de soluții de reglementare celorlalte state membre.

- La 1 ianuarie 2006, au intrat în vigoare Regulamentele nr. 852/2004 (privind **igiena** produselor alimentare), nr. 853/2004 (de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală) și nr. 854/2004 (de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman). Aceste regulamente autorizează statele membre să ia anumite măsuri la nivel național, care au fost notificate în cadrul procedurii stabilite de Directiva 98/34 și care fac obiectul unor avize și/sau observații detaliate.

- Mai multe state membre au notificat proiecte privind mențiunile privind sănătatea referitoare la etichetarea **produselor alimentare**, precum și aditivii, coloranții și agenții de conservare pe care produsele le conțin.

- - La fel de numeroase au fost și notificările privind **interfețele radio** , un sector în care evoluția tehnologică rapidă a avut drept rezultat elaborarea de reglementări naționale din ce în ce mai complexe, care ar putea crea bariere în cadrul pieței interne.

- O analiză a activității intense de reglementare la nivel național în sectorul nearmonizat al **jocurilor de noroc** a evidențiat aspecte ale circulației libere în cadrul pieței interne și ale politicii publice naționale.

- Procedura a permis de asemenea intervenția în sectoarele în care era prevăzută o armonizare la nivel comunitar și a împiedicat statele membre să introducă măsuri naționale contradictorii.

► **Reacții**

Comisia a emis avize detaliate, referitoare la 179 notificări, care reprezintă 9,04% din numărul total de proiecte notificate în perioada de raportare (1.979). Cifra indică o scădere comparativ cu perioada de raportare anterioară, sugerând că statele membre legiferează din ce în ce mai mult având în vedere perspectiva comunitară și luând în considerare cerințele funcționării eficiente a pieței interne. La rândul lor statele membre au emis din partea lor 142 de avize detaliate. Din cele 894 de comentarii emise în perioada de raportare, 418 au fost făcute de către Comisie și 476 de către statele membre (a se vedea anexele 10.4 și 10.6).

În 22 de cazuri, Comisia a invitat statele membre în cauză să amâne adoptarea reglementărilor reglementate cu un an de la data primirii lor, pentru a nu compromite armonizarea comunitară în domeniu aflată în curs (a se vedea anexa 10.5).

De asemenea, Comisia a atras atenția statelor membre asupra nevoii de asigurare a compatibilității cu normele Acordului privind barierele tehnice în calea comerțului, în cazul în care măsurile în cauză erau notificate și Organizației mondiale a comerțului.

2.2 Utilizarea procedurii de urgență

Dintr-un total de 1.979 de notificări, statele membre au făcut 49 de cereri pentru aplicarea procedurii de urgență proiectelor notificate. Comisia a confirmat interpretarea strictă a condițiilor excepționale cerute, și anume circumstanțe grave și neprevăzute referitoare la, în special protecția sănătății și siguranță. Drept rezultat, utilizarea procedurii de urgență a fost refuzată acolo unde justificarea dată s-a bazat pe motive strict economice sau a derivat dintr-o încercare de a compensa amânarea administrativă națională. Procedura de urgență s-a considerat a fi justificată în 14 de cazuri (a se vedea anexa 10.7).

2.3 Urmărirea reacțiilor Comisiei

Pentru perioada 2006-2008, rata dintre numărul de răspunsuri date de statele membre și volumul avizelor detaliate emise de către Comisie a fost satisfăcătoare (o medie de 83,7% de-a lungul perioadei). Acest procentaj este principalul indicator utilizat pentru a evalua angajamentul statelor membre în respectarea obligațiilor impuse de procedură. Comisia observă că răspunsurile au fost în general satisfăcătoare (o medie de 64,3% de-a lungul

perioadei). Dialogul continuu dintre Comisie și statele membre în cauză a contribuit la acest lucru, permițând rezolvarea multor cazuri în decurs de un an de la notificare (a se vedea anexa 10.8).

2.4 Dialogul cu statele membre

Întâlnirile regulate ale Comitetului pentru standardizare și reglementări tehnice au permis schimbarea de opinii privind puncte de interes general, precum și privind aspecte specifice ale procedurii.

Discuțiile s-au concentrat în special pe aderarea Bulgariei și a României, pe accesul public la documentele referitoare la procedura instituită de Directiva 98/34 în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001[6], pe suprapunerea procedurii cu alte proceduri de notificare comunitare („one-stop shop"), pe dezvoltarea operării bazei de date TRIS și pe obligațiile statelor membre de a răspunde avizelor detaliate și de a comunica textele în versiunea lor definitivă.

Au fost de asemenea organizate seminarii în mai multe state membre, permițând un dialog direct între Comisie și autoritățile naționale implicate în procedură și ajutând acestora din urmă să se familiarizeze cu elementele adesea extrem de tehnice ale procedurii. De asemenea, s-a organizat o conferință în noiembrie 2008 pentru a marca cea de-a 25-a aniversare a directivei. Evenimentul a creat ocazia de a face publică performanța mecanismului Directivei 98/34 și de a discuta planuri de viitor, cum ar fi utilizarea mai bună a mecanismului pentru a favoriza competiția între întreprinderi, în special întreprinderile mici și mijlocii. A fost de asemenea o ocazie pentru a conștientiza așteptările agenților economici, mai ales dorința lor de a ave acces la schimbul de documentele din cadrul procedurii. În aceeași zi o nouă broșură intitulată „Prevenirea barierelor comerciale pe piața internă - Directiva 98/34" a fost publicată în toate limbile oficiale ale UE și a fost distribuită pe scară largă în statele membre (ISBN 978-92-79-09847-5).

2.5 Încălcări ale dispozițiilor directivei

Numărul de proceduri de încălcare (articolul 226 din Tratatul CE) inițiate împotriva statelor membre pentru încălcarea obligațiilor impuse d directivă rămâne scăzut pentru perioada în discuție: paisprezece în 2006, nouă în 2007 și cinci în 2008.

2.6 Concluzie

Între 2006 și 2008, utilitatea procedurii a fost confirmată pe deplin în ceea ce privește eficiența, transparența și cooperarea administrativă. Faptul că, față de numărul de proiecte de reglementări tehnice notificate, numărul de proceduri de încălcare rămâne minim demonstrează că aplicarea corectă a legislației comunitare poate fi asigurată cu ajutorul unei abordări preventive și al parteneriatului strâns între Comisie și statele membre, precum și între statele membre.

Activitatea în cadrul rețelelor și gradul ridicat de cooperare dintre Comisie și statele membre au garantat de asemenea, desfășurarea activităților de reglementare naționale fără a crea bariere tehnice în calea comerțului și recurgerea la armonizarea comunitară doar în caz

---

[6] Regulament (CE) nr. 1049/2001 al Paramentului European și al Consiliuluyi din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Cosiliului și ale Comisiei (JO L 145/43 din 31.5.2001).

absolut necesar, în strictă conformitate cu principiul subsidiarității. În același timp, în anumite domenii, în care măsurile de armonizare există deja, procedura a permis ca nevoia de suplimentare sau sporire a acestora să fie detectată.

Comisia va rămâne vigilentă la aplicarea Directivei 98/34 în ceea ce privește principiile unei mai bune legiferări și nevoia de a menține un mediu favorabil competitivității economiei comunitare. Așadar, proiectele notificate continuă să fie disponibile în format electronic, gratuit și în toate limbile oficiale ale UE. De asemenea, se vor face în continuare eforturi de a furniza agenților economici un cadru legal cât mai clar posibil, de a evita autosuficiența și de a furniza comentarii, în scopul de a ameliora competitivitatea întreprinderilor europene în cadrul Uniunii Europene și în afara ei, ținând seamă de relația dintre această procedură și cea stabilită în Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului (TBT) în contextul Organizației Mondiale a Comerțului (WTO).